

In dulcele stil clasic - nivelurile textului poetic

Nivelul fonetic ; elemente de prozodie

-sonoritatea trista, elegiaca a versurilor se realizeaza prin monorima care sustine scandarea discursului poetic ca intr-un bocet sau un descantec.

-reluarea refrenului dupa fiecare vers al primei secvente poetice confera tonalitatea grava a meditatiei pe tema creatiei

-acelasi rol il are aliteratia "Mai ramai cu mersul tau / parca pe timpanul meu" si formularea lapidara a sentintei finale

Nivelul morfosintactic

-revalorizarea formei verbale "l-am fost zarit

-timpul prezent al unicului verb din prima secventa poetica reda actiunea in derulare "coboara" si sustine impresia de epic

-reducerea frecventei verbului este compensata prin plasarea substantivului in pozitii- cheie ; cele patru substantive sunt reprezentari ale abstractiilor in forma concreta.

-adverbul "parca" sustine sugestia si ambiguitatea limbajului poetic (care nu denumeste, ci sugereaza)

-conjunctia "caci", specializata in exprimarea raporturilor de tip cauzal, sustine retorismul exprimarii

-prepozitiile cu sugestie spatiala exprima raportarea fata de lume si de creatie a eului liric in ipostaza de creator :dintr-un, dintr-o, in, pe, pe sub.

Nivelul lexico-semantic

-multiplicarea sensurilor conotative ale cuvintelor

-asocierea unor termeni incompatibili : "pasare amara, soare aurit"

-sintagma insolita : "inserare-n seara"

-ambiguitatea limbajului ; rasturnarea firescului ; ermetismul expresiei

-reteaua de semnificatii a textului poetic

Nivelul stilistic

-subtilitatea metaforei

-epitetul neobisnuit "soarele pitic, aurit si mozaic"

-inovarea enumeratiei- includerea in enumeratia prin "si" (semnificand plasarea pe aceeasi pozitie) a unor parti de vorbire diferite : "Stau intins si lung si zic ".

Folosind unele clisee ale poeziei anacreontice sau romantice, Nichita Stanescu le plaseaza in contexte noi si le confera noi sensuri . Pentru poet, iubirea si creatia sunt ingemanate, tot astfel cum el insusi apartine simultan planului existentei (conditia umana) si planului cunoasterii (conditia de creator). De unde si ambiguitatea sau ambivalenta smenificatiei textului poetic.